

Súd: Okresný súd Poprad  
Spisová značka: 6T/124/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010454  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth  
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2022:8715010454.8

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci obžalovanej A. B., trestne stíhanej pre pokračovaní zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 20. júna 2022, takto

r o z h o d o l :

**r o z h o d o l :**

Obžalovaná

A. B., C. D., nar. X. X. XXXX v Batizovciach, okres Poprad, trvale bytom E., F. XXX/XXX,

je v i n n á , ž e

ad 1)

ako jedna z konateľov spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. so sídlom Štefánikova 1, Svit, IČO: 46 774 653, zodpovedná za odvod poistného na sociálne poistenie, poistenie na verejné zdravotné poistenie do zdravotných poisťovní a za odvod preddavkov na daň zo závislej činnosti, zadržala a neodviedla určeným príjmom za zamestnancov spoločnosti

Sociálnej poisťovni, pobočka Poprad, poistné na sociálne poistenie, a to:  
za mesiac október 2012 vo výške 2.804,74 eur, splatné dňa 30. 11. 2012,  
za mesiac apríl 2013 vo výške 3.150,31 eur, splatné dňa 31. 5. 2013,

Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., pobočka Poprad, poistné na zdravotné poistenie, a to:  
za mesiac október 2012 vo výške 748,04 eur, splatné dňa 30. 11. 2012,  
za mesiac apríl 2013 vo výške 765,66 eur, splatné dňa 30. 5. 2013,

Dôvere zdravotnej poisťovni, a. s., poistné na zdravotné poistenie, a to:  
za mesiac september 2012 vo výške 399,86 eur, splatné dňa 30. 10. 2012,

za mesiac október 2012 vo výške 422,62 eur, splatné dňa 30. 11. 2012,  
za mesiac apríl 2013 vo výške 564,12 eur, splatné dňa 30. 5. 2013,

Daňovému úradu Prešov, pobočka Poprad, preddavky na daň z príjmu zo závislej činnosti, a to:  
vo výške 1.308,64 eur, splatné dňa 5. 10. 2012,

vo výške 1.421,44 eur, splatné dňa 5. 11. 2012,

teda zadržala a neodviedla poistné na sociálne poistenie pre Sociálnu poisťovňu, pobočka Poprad, vo výške 5.955,05 eur, čím si nesplnila odvodovú povinnosť vyplývajúcu zo Zákona o sociálnom poistení č. 461/03 Z. z., poistné na zdravotné poistenie pre Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s., pobočka Poprad, vo výške 1.513,70 eur, pre Dôveru zdravotnú poisťovňu, a. s. vo výške 1.386,60 eur, čím si nesplnila povinnosti vyplývajúce zo Zákona o zdravotnom poistení č. 580/04 Z. z. a preddavky na daň z príjmu zo závislej činnosti vo výške 2.730,08 eur, čím si nesplnila povinnosti vyplývajúce zo Zákona o dani z príjmov č. 595/03 Z. z., čím takto celkom spolu zadržala a neodviedla poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie a preddavky na daň v celkovej výške 11.585,43 eur, pričom v uvedených obdobiach spoločnosť mala dostatok finančných prostriedkov na vykonanie zrážok odvodov poistného a dane z miezd zamestnancov,

ad 2)

ako jedna z konateľom spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. so sídlom Štefánikova 1, Svit, IČO: 46 774 653, zodpovedná za úhradu poistného na sociálne poistenie, poistenie na verejné zdravotné poistenie do zdravotných poisťovní, nezaplatila určeným príjemcom zo zamestnancov spoločnosti, a to:

Sociálnej poisťovni, pobočka Poprad, poistné na sociálne poistenie:

- za mesiac október 2012 vo výške 7.530,59 eur, splatné dňa 30. 11. 2012,

Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., pobočka Poprad, poistné na zdravotné poistenie:

- za mesiac október 2012 vo výške 1.870,37 eur, splatné 30. 11. 2012,

Dôvere zdravotnej poisťovni, a. s., poistné na zdravotné poistenie, a to:

- za mesiac september 2012 vo výške 999,73 eur, splatné 30. 10. 2012,

- za mesiac október 2012 vo výške 1.056,62 eur, splatné 30. 11. 2012,

teda Sociálnej poisťovni, pobočka Poprad, nezaplatila poistné na sociálne poistenie v celkovej výške 7.530,59 eur, čím si nesplnila povinnosti vyplývajúce zo Zákona o sociálnom poistení č. 461/03 Z. z., nezaplatila poistné na zdravotné poistenie Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., pobočka Poprad, v celkovej výške 1.870,37 eur, Dôvere zdravotnej poisťovni, a. s. v celkovej výške 2.056,35 eur, čím si nesplnila povinnosti vyplývajúce zo Zákona o zdravotnom poistení č. 580/04 Z. z., celkovo spolu nezaplatila poistné na sociálne poistenie a na verejné zdravotné poistenie vo výške 11.457,31 eur, aj napriek tomu, že k dátumom splatnosti poistného mala spoločnosť dostatok finančných prostriedkov k jeho úhrade,

t e d a

ad 1)

vo väčšom rozsahu zadržala a neodviedla určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na sociálne poistenie a poistné verejné zdravotné poistenie, ktoré vybrala a zrazila podľa zákona v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech,

ad 2)

vo väčšom rozsahu nezaplatila poistné na sociálne poistenie a verejné zdravotné poistenie

č í m s p á c h a l a

ad 1)

pokračovaní zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona,

ad 2)

pokračovací prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o j e j s ú d u k l a d á :

Podľa § 277 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona a článku 48 Ústavy Slovenskej republiky úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona jej výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona jej určuje skúšobnú dobu na 2 roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 a ods. 6 Trestného zákona jej ukladá trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu funkcie štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti alebo družstva na dobu 6 rokov.

#### **o d ô v o d n e n i e :**

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 2. 11. 2015 podal na tunajšom súde obžalobu 2 Pv 593/13 zo dňa 27. 10. 2015 na obvinenú A. B. pre pokračovací zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a pre pokračovací prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v skutkovej vete výroku tohto rozsudku.

Súd vo veci vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní, z výsledkov ktorého zistil nasledovné:

Obžalovaná A. B. na hlavnom pojednávaní neurobila žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, využila svoje právo a odmietla vo veci vypovedať. Rovnako odmietla vypovedať aj v prípravnom konaní.

Svedkyňa B. A. G. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v období rokov 2012 – 2013 mala na starosti účtovnú agendu spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. Svit, rovnako ako agendu odvodov a miezd. V spoločnosti pracovala od 1. 9. 2012, obžalovaná bola jej nadriadená. Mala na starosti účtovníctvo, mzdy mala na starosti pani H.. Čo sa týka príjmov spoločnosti v roku 2012, tie prichádzali na účet vedený v D. E. a následne výplaty boli prevádzané na účty jednotlivých zamestnancov. Spoločnosť v roku 2012 mala zamestnancov v mesiacoch september a október a následne títo boli prevedení do inej spoločnosti – A. B. – Mahe elektronik Svit. Od 1. 4. 2013 boli opätovne zamestnanci prevedení do firmy MAHE GERÄTEBAU, s. r. o.. Spoločnosť mala v tom období zablokovaný účet v D. E. z dôvodu exekúcií, a preto príjmy prichádzali na osobný účet pani E. I., sestry pani B. a z tohto účtu boli odosielané jednotlivým zamestnancom ich výplaty. Keďže tento stav bolo potrebné aj účtovne ošetriť, bolo to riešené vkladmi do pokladne formou krátkodobej výpomoci a následne dochádzalo k výplatám miezd zamestnancov v hotovosti. Takýmto spôsobom to bolo účtovne riešené, aj keď jednotlivé mzdy reálne boli vyplácané z osobného účtu pani I.. Vo vzťahu k príjmom spoločnosti ďalej uviedla, že z účtovníctva spoločnosti vyplýva, že táto v r. 2012 vystavila len 2 faktúry spolu vo výške cca 300,- eur, pričom pokiaľ v predchádzajúcej časti výpovede sa vyjadrovala o príjmoch, nemala na mysli príjmy z obchodnej činnosti, ale poskytovanie peňazí, ktoré dochádzali na účet spoločnosti bez nejakých konkrétne vystavených faktúr, ktoré platby dochádzali od spoločnosti MAHE GMBH z Nemecka. Tie peniaze dochádzali len z toho titulu, aby mali na výplaty a tieto peniaze evidovala ako krátkodobú finančnú výpomoc ako záväzok spoločnosti. Samotné finančné prostriedky chodievali presne vo výške, ktorá zodpovedala čistým mzdám. Vo vzťahu k finančným prostriedkom, ktoré v tom období došli na účet spoločnosti vie, že boli realizované nejaké výbery zo strany E. D., ktorý mal prístup k účtu spoločnosti. Tieto výbery potom účtovne vykazovala ako výbery z účtu a vklady do pokladne. Samotný zostatok k 31. 12. 2012 predstavoval sumu 29.928,80 eur, pričom šlo o peniaze, na ktoré nemala doklady, ktoré by sa vzťahovali k použitiu tejto sumy. Neskôr sa dozvedela, že pán D. mal tieto peniaze vyberať na pokyn pána B., ktorý je majiteľom nemeckých firiem a z týchto peňazí mu mal hrať nejaké záväzky, ku ktorým ona nemá žiadne doklady. Či malo ísť o záväzky spoločnosti alebo osobné záväzky, to ona nevie. Reálne však ku koncu roka 2012 v pokladni spoločnosti uvedená suma peňazí nebola. Pamätá si, že v roku 2012 došlo k chybe, keď peniaze došli z Nemecka, tie mali byť určené pre firmu A. B. – Mahe elektronik, avšak peniaze došli na účet firmy MAHE GERÄTEBAU vedený v D. E., pričom pán B., ktorý peniaze posielal, sa pomýlil, a preto peniaze boli vzápätí prevedené z účtu v D. E. adresátovi, ktorému boli pôvodne určené. Malo ísť o sumu zhruba okolo 26.000,- eur. Okrem finančných prostriedkov, ktoré súviseli s výbermi peňazí zo strany pána D., prípadne tých, ktoré boli určené výlučne na čisté mzdy zamestnancov, chodili

na účet spoločnosti aj iné finančné prostriedky, ktoré však boli kryté zmluvami o krátkodobých finančných výpomociach. Aj keď ku koncu roka 2012 evidovala v pokladni príjem presahujúci 29.000,- eur, reálny zostatok bol veľmi malý – cca 100,- eur. Nemala k dispozícii súvisiace výdavky k finančnej čiastke, ktorá bola evidovaná v pokladni, a preto vyzývala pána D., ktorý bol aj konateľom spoločnosti, aby tieto výdavky zdokladoval, no on to zdokladovať nevedel a žiadne doklady jej nepredložil. Vo vzťahu k rozdeleniu kompetencií jednotlivých konateľov spoločnosti uviedla, že týmito boli pani B. a pán D., pričom pani B. reálne bola dlhodobo v Nemecku, a preto spoločnosť fakticky riadil pán D., ktorý bol v nej aj fyzicky prítomný a ktorý vystupoval ako riaditeľ a dával pokyny, predpokladá že po vzájomnej komunikácii s pani B.. O úhradách záväzkov v spoločnosti, pokiaľ išlo o menšie platby, rozhodoval pán D., pokiaľ išlo o väčšie platby, muselo to byť po komunikácii s Nemeckom. Každý týždeň odosielala pani B. prehľad záväzkov v spoločnosti a ona potom dávala pokyny k úhradám. Raz mesačne odosielala konateľom, vrátane pani B., prehľad dlhov spoločnosti z titulu nezaplatených odvodov, poisťného a dane z príjmov, takže táto bola informovaná, ale pokyn na úhradu týchto peňazí jej nezaslala. Vo vzťahu k predmetu činnosti spoločnosti uviedla, že táto bola spojená s výrobou zväracích zariadení, spoločnosť nenakupovala materiál, ale fakticky zabezpečovala len samotnú prácu, teda činnosť zväračov. Tá činnosť nebola fakturovaná do Nemecka firme Mahe GmbH, ale až v mesiaci október 2013 v objeme okolo 159.600,- eur, pričom k úhrade faktúry došlo započítaním pohľadávky nemeckej spoločnosti z titulu krátkodobej výpomoci. Tá faktúra predstavovala činnosť za obdobie od 1. 4. do 1. 10. 2013.

Svedok E. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaná je jeho sestrou a z tohto titulu využil svoje právo a odmietol vo veci vypovedať. O rovnakom práve bol riadne poučovaný aj v prípravnom konaní, kedy toto právo nevyužil a vypovedal. V oboznámenej výpovedi zo dňa 1. 7. 2014 uviedol, že od augusta 2012 bol jedným z konateľov spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. Svit, pričom on pokladňu v spoločnosti nevedel, a teda k stavu pokladne sa vyjadriť nevie. Vo všeobecnosti však finančná situácia spoločnosti nebola dobrá a nie je si vedomý toho, aby spoločnosť mala voľné finančné prostriedky potrebné na úhradu odvodov. On osobne pre spoločnosť vykonával len potrebné operatívne úlohy, samotnú spoločnosť nevedel, ale plnil iba príkazy pána B., prípadne jeho sestry A. B. vrátane tých, ktoré súviseli s úhradou určitých finančných záväzkov spoločnosti. Ďalej vypovedal, že pán B. zasielal z účtu jeho spoločnosti v Nemecku finančné prostriedky na účet spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o., ktoré boli potom použité na výplaty zamestnancov, ale aj na činnosti, ktoré nesúviseli so spoločnosťou, aj keď boli zasielané na jej účet. Peniaze bol oprávnený vyberať, čo aj urobil a tieto použil podľa pokynov pána B. alebo jej sestry A. B.. Takto zasielané finančné prostriedky neboli majetkov spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, ale jednalo sa o osobné peniaze pána B., ktoré zasielal ako určitú finančnú výpomoc zo svojich vlastných zdrojov. On osobne jednotlivé výbery a použitie peňazí deklarovať nevie, ale tieto použil podľa pokynov, ktoré mu boli dané. S takto poskytnutými peniazmi nakladal len do konca roka 2012, po tomto období nevie, ako to v spoločnosti ďalej fungovalo. Ako boli tieto výbery vedené v účtovníctve, to nevedel, až počas úkonov trestného konania sa dozvedel, že to účtovníčka zaúčtovala do pokladne. Zodpovednosť za odvody do sociálnej poisťovne a zdravotných poisťovní mala na starosť jeho sestra. Po nahliadnutí výpisu z účtu spoločnosti MAHE GERÄTEBAU za obdobie október 2012 až máj 2013 vo vzťahu k jednotlivým vkladom a následným výberom finančných prostriedkov a ich použitiu uviedol, že niektoré finančné prostriedky z účtu vyberal aj on osobne z bankomatu podľa pokynu pána B., ale na čo ich použil, na to si už nespomína a nevie to ani zdokladovať. Doplnil, že k účtu bola vydaná jedna bankomatová karta, ktorou v tom čase aj disponoval.

Vo výpovedi z 11. 5. 2015 uviedol, že peniaze, ktoré vyberal z účtu spoločnosti, použil pre osobnú potrebu po dohode s pánom B., nakoľko v danom čase dokončoval stavbu rodinného domu. Použitie týchto peňazí účtovníčke nedokladoval, nakoľko tieto výdavky nesúviseli s činnosťou spoločnosti. Nevie sa vyjadriť, ako pani G. to zaúčtovala do účtovníctva, ale v podstate šlo o súkromnú pôžičku medzi ním a pánom B.. Pravdepodobne z dôvodu takto zaúčtovaných peňazí, ktoré použil pre vlastnú potrebu, vznikol nejaký rozdiel v pokladni. Rozsah finančných prostriedkov, ktoré vybral z účtu spoločnosti a ktoré boli určené pre neho, zodpovedá sume cca 30.000,- eur.

Svedkyňa J. K. C. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že od 1. 9. 2012 až doposiaľ je v pracovnoprávnom vzťahu v spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. Svit, pričom pracuje ako referent pre colné zaradenie, logistiku a čiastočne má na starosti aj sekretariát. Účtovníctvo nemala na starosti, neprichádzala s ním do styku a pokiaľ prišla do styku s finančnou hotovosťou, tak to bolo iba v situáciách, keď finančný riaditeľ – pán Pitoniak, jej odovzdal nejakú malú finančnú hotovosť, s ktorou potom podľa jeho pokynov naložila, napr. zaslaním zásielky na pošte. Čo sa týka pokladne spoločnosti, táto

neexistovala a účtovníčka pokladňu viedla iba v účtovníctve. O finančných prostriedkoch, ktoré súviseli s hotovosťou a ktoré sa účtovali v pokladni, vedomosť nemá, pretože tieto veci si riaditeľ manažoval sám. Vo vzťahu k finančnej situácii spoločnosti v čase jej nástupu do spoločnosti uviedla, že spoločnosť čelila exekúciám. V rokoch 2012 – 2013 boli v spoločnosti vyplácané výplaty. Z akých prostriedkov, to nevie. Vie však, že výplaty boli vyplácané aj z účtu pani I., ktorá je príbuznou pani B.. Vo vzťahu k odberateľom spoločnosti uviedla, že ona vie len o jednom odberateľovi, a to nemeckej spoločnosti Mahe, pre ktorú firma vykonávala montážne práce, kompletizáciu zvracích zariadení. Ako prebiehali finančné transakcie medzi týmito spoločnosťami, to ona nevie. Akým spôsobom fungovala firma, pokiaľ bolo potrebné mať k dispozícii nejakú finančnú hotovosť, to ona nevie. Z vlastných poznatkov môže len uviesť, že keď potrebovala finančnú hotovosť, požiadala o túto pána D., ktorý jej ju dal a následne príslušný doklad spojený s naložením s touto hotovosťou mu odovzdala. Vo vzťahu k odvodovým povinnostiam zo strany spoločnosti sa vyjadriť nevedela, ale zamestnanci dostávali výplatu riadne. Vo vzťahu k riadeniu spoločnosti uviedla, že všetky príkazy dostávala od p. D., ktorý však komunikoval s pani B.. Aké boli medzi nimi pracovné vzťahy, to ona nevie. Pán D. riadil chod firmy, zabezpečoval styk s bankou a mal jediné oprávnenie nakladať s účtom.

Svedok B. B. vypovedal, že podniká v oblasti výroby zvracích zariadení v Nemecku a jeho manželka A. B. do roku 2012 prevažne prostred. spoločností B., s. r. o. mu dodávala zvracie zariadenia, prípadne komponenty na ich výrobu. Finančné ťažkosti potom donútili manželku predať spoločnosť Mahe, s. r. o. a táto založila spoločnosť MAHE GERÄTEBAU, s. r. o., ktorá sa zaoberala výrobou zvracích zariadení, avšak poskytuje jeho firme iba práce. Uzavreli dohodu, podľa ktorej sa cena práce určí na koncu roku pevným % z konečnej ceny predaných výrobkov. Za týmto účelom manželka zamestnala viacero zamestnancov, pre ktorých potom on posielal zálohy na výplatu miezd a rozbeh spoločnosti. Spolu s týmito zálohami zasielal aj peniaze, ktoré boli výlučne určené pre potreby brata jeho manželky E. D.. Nevie presne špecifikovať sumy, v ktorých tieto zálohy v r. 2012 tieto zálohy posielal, ale ich súčet je 30.000,- eur, ktorú sumu potom švagor potreboval na dostavbu domu. Nemecké predpisy nezakazujú, aby peniaze z účtu spoločnosti boli posielané aj na súkromný účel, a preto nerozlišoval, či peniaze sú určené pre spoločnosť jeho manželky alebo pre pána D..

Splnomocnení zástupcovia poškodených subjektov v oboznámených výpovediach z prípravného konania sa vyjadrili k jednotlivým nedoplatkom spoločnosti na daniach, na poistnom, na sociálnom poistení a na zdravotnom poistení, pričom zároveň priložili aj rozpisy nedoplatkov pre jednotlivé subjekty, ako aj zoznamy zamestnancov, za ktorých tieto nedoplatky vznikli.

Znalec z odboru ekonómie a manažmentu, Ing. Richard Palovčík, ktorý podal znalecký posudok č. 10/2013 v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal predovšetkým z výpisu bankového účtu spoločnosti, z pokladničnej knihy za sledované obdobie a rekapitulácie výplatných pásov v sledovanom období. V tabuľke č. 1 znaleckého posudku potom vyčíslil zostatky disponibilných finančných prostriedkov, s ktorými ďalej pracoval v znaleckom posudku. Z tejto tabuľky potom vyplýva, že väčšina disponibilných finančných prostriedkov bola evidovaná v pokladni spoločnosti a zostatky disponibilných prostriedkov na účte boli nízke. V tabuľke č. 2 potom vyčíslil nedoplatky pre jednotlivé inštitúcie, a to sociálnu poisťovňu, Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, Zdravotnú poisťovňu Dôvera a daňový úrad. V tabuľke č. 4 vypočítal možnú úhradu týchto nedoplatkov za zamestnancov, t. j. čo firma mala odvieť. V roku 2012 mu vyšlo, že spoločnosť mohla uhradiť 7.105,34 eur a v roku 2013 sumu 4.780,09 eur. V tabuľke č. 5 je potom vyčíslená možná úhrada poistného pre jednotlivé inštitúcie podľa jednotlivých období a jednotlivých nedoplatkov. Ďalej vypočítal možnú úhradu poistného, ktorú mohol zamestnávateľ uhradiť za zamestnávateľa, čo uviedol v tabuľke č. 6, kde táto možná úhrada poistného mu vyšla na sumu 11.457,31 eur. Vo vzťahu k tvrdeniam, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a ktoré súviseli s výberom finančných prostriedkov na osobné účely, znalec uviedol, že je to pre neho nová informácia, pričom pokiaľ finančné prostriedky boli zasielané na účet spoločnosti, boli z účtu vyberané a používané na iné osobné účely, tak nepochybne ide o porušenie Zákona o účtovníctve, podľa ktorého všetky finančné prostriedky, ktoré dôjdu na účet a ktoré sú vyberané, majú byť zaúčtované do pokladne, čo v danom prípade aj bolo. Takisto zaevidoval tvrdenia súvisiace so zmluvou o finančnej výpomoci, ktorá mu však predložená nebola. Poukázal na to, že prostriedky súvisiace s finančnými výpomocami spoločnosť nemala ani účtované v záväzkoch, a teda z účtovníctva nevyplývala povinnosť prostriedky vracať. V prípade finančnej výpomoci spoločnosť by mala povinnosť jednotlivé záväzky účtovať, z čoho by vyplynula povinnosť tieto peniaze vrátiť. Pokiaľ spoločnosť nič také neúčtovala, tak potom z toho

vyplýva, že táto ani neplánovala finančné prostriedky vrátiť. Účtovné doklady, ktoré mu boli predložené z účtovného hľadiska boli správne, výber z účtu bol účtovaný ako vklad do pokladne, čo potvrdzuje pokladničná kniha. Zdôraznil, že zmyslom účtovníctva je odzrkadliť reálny stav, teda skutočnosť súvisiacu s finančnými prostriedkami so stavom a pohybom finančných prostriedkov spoločnosti. Či skutočne finančný stav spoločnosti bol taký, aký je zohľadnený v účtovníctve, to on uviesť nevie, pretože by musel byť prítomný v spoločnosti v jednotlivých sledovaných obdobiach. V ďalšej výpovedi na hlavnom pojednávaní znalec uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z originálnych výpisov z účtu, pričom inventarizačný súpis reálnych finančných prostriedkov mu predložený nebol, a preto nemal možnosť overiť ho. Samotné zostatky overoval jedine v súvahe, ktorá bola predložená daňovému úradu, pričom predpokladá vzhľadom na výpoveď A. G., že reálne takýto zostatok ani v pokladni nebol a že inventarizačná komisia sa nemala ani k čomu vyjadriť. Účtovný postup potom mal byť iný, a to taký, že reálne mal byť vykázaný v pokladni schodok, pokiaľ tam chýbali peniaze. Zdôraznil, že znalecký posudok a jeho výsledky sú správne, akurát pokiaľ konateľ peniaze fyzicky do pokladne nevložil, tak tam neboli. Podľa stavu, ako bol účtovaný, tam reálne mali byť, fyzicky však nemuseli.

Súd ďalej vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, a to najmä trestných oznámení s prílohami, kt. súčasťou tvoria rozpisy nezaplateného poistného, správy a saldo konto sociálnej poisťovne, rozpis nezaplateného poistného v spoločnosti Dôvera zdravotná poisťovňa vrátane prehľadu zamestnancov, správy daňového úradu s daňovými priznaniami k dani z príjmov, súvaha, výkaz ziskov a strát a účtovná uzávierka, správa Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. vrátane saldo konta, rozpis úhrad a prehľadu zamestnancov, ďalšie účtovné doklady, výplatné pásky a emailové správy, výpis z účtu D. E. L., L. L., M., zmluva o krátkodobej finančnej pomoci, faktúra č. 2013002, dodávateľsko-odberateľská zmluva, dohoda o zápočte vzájomných pohľadávok. Dokazovanie súd vykonal aj oboznámením ďalších listinných dôkazov, a to rozsudku Okresného súdu Poprad 2T/6/2015 a Krajského súdu Prešov 4To/22/2016, listinnými dôkazmi predloženými obhajobou, najmä analýzou J. I. D. k znaleckému posudku a prílohou k faktúre č. 2013002, na základe ktorých skutočností dochádzalo k fakturácii počtu a druhu výrobkov vyprodukovaných spoločnosťou MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. v r. 2013, výpisom z obchodného registra spoločností MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. a MAHE, s. r. o., charakteristiky obžalovanej, odpisu z registra trestov a ďalších listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou trestného spisu.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti mal súd preukázať, že medzi obchodnou spoločnosťou MAHE GERÄTEBAU, s. r. o., v ktorej bola konateľkou obžalovaná a obchodnou spoločnosťou MAHE GERÄTEBAU GmbH, ktorej konateľom mal byť jej manžel B. B., existovali zmluvy o krátkodobej finančnej pomoci, na podklade ktorých svedok B. B. poskytoval finančné prostriedky na účet spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o.. Z výpisu z účtu spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. vedeného v D. E. vyplýva, že poskytované krátkodobé finančné výpomoci pri bankovej operácii boli označované ako úhrady. Dňa 10. 10. 2012 na účet spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. došla úhrada od obchodnej spoločnosti MAHE GERÄTEBAU GmbH vo výške 27.000,- € čo zodpovedá zmluve o krátkodobej finančnej výpomoci z 9. 10. 2013 (na čl. 312), úhrada vo výške 10.000,- €, ktorá došla od obchodnej spoločnosti MAHE GERÄTEBAU GmbH na účet spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. zodpovedá zmluve o krátkodobej finančnej výpomoci zo dňa 17. 10. 2012 (čl. 313) a zmluve o krátkodobej finančnej výpomoci zo dňa 30. 10. 2012 (čl. 314) zodpovedá došlej úhrade 15.000,- € od spoločnosti MAHE GERÄTEBAU GmbH dňa 31. 10. 2012. V mesiaci november 2012 na účte spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. je evidovaná úhrada zo dňa 12. 11. 2012 vo výške 26.000,- € poukázaná od obchodnej spoločnosti MAHE GERÄTEBAU GmbH, ktorá zodpovedá zmluve o krátkodobej finančnej výpomoci z 11. 11. 2012 (čl. 315). Uvedená zistenia svedčia o tom, že uhradené finančné prostriedky na základe uvedených zmlúv o krátkodobej finančnej výpomoci patrili obchodnej spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o., čím je spochybnené tvrdenie svedka B. B., ale aj svedka E. D. o tom, aby finančné prostriedky boli zasielané aj pre osobné účely svedka E. D. – brata obžalovanej.

Vykonané dokazovanie súčasne svedčí o tom, že spoločnosť MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. bola založená výlučne pre potreby nemeckej obchodnej spoločnosti MAHE GERÄTEBAU GmbH, ktorá bola fakticky jej jediným obchodným partnerom a ktorú riadil manžel obžalovanej. Zamestnanci spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. poskytovali pre nemeckú spoločnosť len prácu, avšak cena práce nebola fakturovaná pravidelne každý mesiac, ale na základe dohody medzi spoločnosťami resp. ich štatutármi len raz ročne, čo viedlo k tomu, že spoločnosť MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. nemala žiadny ďalší príjem, z ktorého by mohla uhrádzať svoje záväzky. Na druhej strane boli zo strany nemeckej spoločnosti MAHE GERÄTEBAU GmbH pravidelne zasielané na účet spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o.

finančné prostriedky vo výške čistých miezd zamestnancov, z ktorých boli následne uhrádzané mzdy priamo zamestnancom. Z vyššie uvedeného je možné dôvodne predpokladať, že manžel obžalovanej ako štatutár nemeckej spoločnosti má od obžalovanej vedomosť o výške čistých miezd, ktoré je potrebné uhradiť a túto sumu pravidelne posielal na účet spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. na podklade zmlúv o finančnej výpomoci, kde následne po vystavení faktúry za poskytnuté práce nemecká spoločnosť túto faktúru neuhradila, ale došlo k zápočtu s pohľadávkami, ktoré vznikli na základe poskytnutej finančnej výpomoci. Takýmto vopred premysleným spôsobom financovania spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. bol navodzovaný dojem, že spoločnosť je v zlej finančnej situácii a nie je schopná uhrádzať svoje záväzky, najmä voči štátu a poisťovniam.

Znaleckým dokazovaním však bolo preukázané, v ktoré dni splatnosti miezd mala mať obchodná spoločnosť MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. disponibilný stav finančných prostriedkov, z ktorého je potom možné vyvodiť možnosť úhrad povinných odvodov vrátane vyplatenia miezd zamestnancom.

Z vykonaných listinných dôkazov ďalej vyplýva, že od 1. 11. 2012 obchodná spoločnosť MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. nemala zamestnancov, pretože títo boli po delimitácii zamestnancami obchodného subjektu A. B. – Mahe elektronik až do 31. 3. 2013 a od 1. 4. 2013 ich opätovne zamestnávala obchodná spoločnosť MAHE GERÄTEBAU, s. r. o.. Z pokladničnej knihy za obdobie od 3. 9. 2012 do 31. 12. 2012 nevyplýva, aby mzdy mali byť uhrádzané v hotovosti, ale tieto mohli byť vyplácané z účtu obchodnej spoločnosti, čomu nasvedčujú platby na rôzne účty po úhrade vyšších súm od spoločnosti MAHE GERÄTEBAU GmbH. Vyplácanie miezd zamestnancov v hotovosti podľa pokladničnej knihy bolo prvýkrát až dňa 31. 5. 2013, kedy došlo k úhrade miezd vo výške 24.945,58 €. V mesiaci máj 2013 medzi obchodnými spoločnosťami boli podpísané zmluvy o krátkodobej finančnej výpomoci, a to dňa 20. 5. 2013, 22. 5. 2013, 24. 5. 2013, 27. 5. 2013, 29. 5. 2013 na pôžičku vo výške po 4.900,- € a dňa 30. 5. 2013 na pôžičku vo výške 500,- €, spolu na celkovú sumu 25.000,- €, ktoré neboli poukázané na účet obchodnej spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o., ale boli realizované ako vklad do pokladne, čo je potvrdzované pokladničnou knihou a následne bola realizovaná úhrada mzdy v hotovosti. Je pravdou, že súčasťou trestného spisu sú aj výpisy z účtu s názvom „E. I.“, ktorá je sestrou obžalovanej, ale tieto sú z iného obdobia než uvádza obžaloba, keď ide o účtovné obdobie od 1. 12. 2012 do 31. 12. 2012 a od 1. 7. 2013 do 15. 7. 2013, pričom v období od 1. 11. 2012 do 31. 3. 2013 obchodná spoločnosť zamestnancov nemala.

Súd sa stotožňuje so záverom znalca, že účtovníctvo spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. nebolo vedené v súlade so zákonom o účtovníctve. Výber finančných prostriedkov z peňažného účtu bol však zaúčtovaný v súlade s opatrením MF SR z 16. 12. 2002 č. 23054/2002-92 v znení opatrenia z 14. 12. 2011 č. MF/27262/2011-74 o účtovných postupoch, ktoré bolo vydané na podklade ustanovenie § 4 ods. 2 Zák. č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve. Na základe uvedeného preto obrana obhajoby k zaúčtovaniu výberov z peňažného ústavu nemá svoje opodstatnenie. Súd v tomto smere napokon pripomína, že podľa § 135 ods. 1 Obchodného zákonníka povinnosťou konateľa okrem iného je zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, o čom obžalovaná vedela, keďže táto obchodná spoločnosť nebola v uvedenom období jej jedinou. Súčasne súd poukazuje aj na ust. § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného v čase skutku, ktorý definuje pojem podnikania a podľa ktorého ustanovenia sa podnikaním rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku.

Z uvedeného je potom zrejmé, že podnikateľ podniká preto, aby dosiahol zisk. Súd konštatuje, že zistenia súvisiace s dodávateľsko-odberateľskou zmluvou zo dňa 1. 4. 2013, podľa ktorých obchodná spoločnosť MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. má dodať objednané práce na výrobkoch od 1. 4. 2013 najneskôr do 31. 12. 2013, ale odberateľ sa zaväzuje zaplatiť za prácu na výrobkoch v lehote uvedenej na faktúre, ktorá bude vyhotovená iba raz ročne, a to najneskôr 31. 12. 2013, spochybňujú podnikanie obchodnej spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. za účelom dosiahnutia zisku. Naznačený spôsob podnikania napokon bol aj v minulosti predmetom posudzovania okolností inej trestnej činnosti, za ktorú bol svedok E. D. ako konateľ spoločnosti MAHE, s. r. o., ktorej spoločníkom bola aj obžalovaná do 16. 10. 2012 odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad 6T/34/2015 zo dňa 19. 10. 2015, a to za také isté trestné činy podľa § 277 ods. 1, ods. 3 a § 278 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktoré spáchal v období od decembra 2011 do júna 2012, ktorých podstatou podobne ako v predmetnej trestnej veci bolo neodvázanie zákonných odvodov či už za zamestnancov alebo zamestnávateľa.

Trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto v malom rozsahu zadrží a neodvedie určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, ktoré zrazí alebo vyberie podľa zákona v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. V prípade, ak k takémuto konaniu dôjde vo väčšom rozsahu, páchatel' sa dopustí uvedeného trestného činu aj podľa odstavca 2 písm. b) Trestného zákona.

Trestný čin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona spácha páchatel' vtedy, ak vo väčšom rozsahu nezplatí splatnú daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie.

Vykonané dôkazy preukazujú, že v posudzovanom období, ktoré súvisí s podanou obžalobou, nedošlo k úhrade splatného sociálneho poistenia a verejného zdravotného poistenia, ako aj splatnej dane za zamestnancov, ktoré boli zrazené a tiež nebolo zaplatené poistné za zamestnávateľa v rozsahu stanovenom v obžalobe. Tieto zistenia napokon nespochybňuje ani obžalovaná, keď jej obrana je prakticky zameraná iba na skutočnosti, že obchodná spoločnosť nemala dostatok finančných prostriedkov na úhradu zákonných odvodov.

Uvedené trestné činy sú úmyselnými trestnými činmi, a preto je vyžadujúce zavinenie vo forme priameho alebo nepriameho úmyslu, ktorý sa musí vzťahovať na všetky zákonné znaky trestného činu. Zavinenie ako subjektívna stránka trestného činu, ktorá je zákonným znakom, predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom aj skutkovej vety rozhodnutia. Úmyselné zavinenie spáchať uvedené trestné činy je možné usudzovať aj z predchádzajúceho podnikania obžalovanej, ktoré vyplývajú z rozsudku Okresného súdu Poprad 6T/34/2015, keď obchodná spoločnosť MAHE, s. r. o., v ktorej bola obžalovaná spoločníkom a konateľom, si neplnila v období, ktoré predchádzalo aktuálne posudzovanému obdobiu svoje zákonné povinnosti riadne odvádzať splatné poistné a preddavky na dani a platiť splatné poistné a dane. Aj v prípade podnikania v obchodnej spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. je potrebné poukázať na porušovanie povinností konateľ'a súvisiacej predovšetkým vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločností a všetkých jej spoločníkov tak, ako to vymedzuje ust. § 135a Obchodného zákonníka. Nemožno opomenúť ani plnenie iných povinností konateľ'a, ktorý pozná finančný stav obchodnej spoločnosti, v ktorej okrem toho je aj spoločníkom, že pokiaľ obchodná spoločnosť nie je schopná plniť si svoje zákonné povinnosti, medzi ktoré nepochybne patrí aj úhrada zákonných odvodov, pretože nemá dostatok finančných prostriedkov, má povinnosť svoju podnikateľ'skú činnosť prispôbiť tak, aby si ich plniť mohla. Ak ich prispôbiť nevie, potom je povinná ukončiť svoju činnosť. Udržiavanie nepriaznivého finančného stavu obchodnej spoločnosti predovšetkým na základe vykonávania podnikateľ'skej činnosti so zámerom nedosahovania ziskov poukazuje na vedomosť konateľ'a aj jeho vôľu neplniť si povinnosti stanovené zákonom. Úvahy o úmyselnom zavinení neplniť si svoje zákonné povinnosti ohľadom odvodov a daní možno opodstatnene vyvodiť aj zo zistenia o podnikaní obžalovanej vyššie uvedeným spôsobom vo viacerých obchodných spoločnostiach, keď obchodné spoločnosti necháva v nepriaznivom finančnom stave a postupne ich buď odpredá alebo ich vedie k likvidácii aj napriek tomu, že medzitým už podniká prostredníctvom inej obchodnej spoločnosti, ktorej predmetom činnosti je tá istá podnikateľ'ská aktivita.

Spoločnosť MAHE, s. r. o. bola pravdepodobne akýmsi predchodcom obchodnej spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. v obchodných vzťahoch s obchodnou spoločnosťou MAHE GERÄTEBAU GmbH, čo vyplýva aj zo spisu Okresného súdu Poprad 6T/34/2015, ktorý svedčí o spáchaní trestných činov podľa § 277 a § 278 Trestného zákona odsúdeným E. D., ktorý v aktuálnej veci vystupuje ako svedok, ktorý je aj rodinným príslušníkom obžalovanej, ako aj názov obchodnej spoločnosti. Z výpisov z obchodného registra oboch spoločností (čl. 649 – 651) je zrejme, že uvedené spoločnosti, ktorých spoločníkom a konateľkou bola obžalovaná, vyplýva, že obe tieto spoločnosti boli z obchodného registra vymazané.

Vyššie uvedené zistenia nasvedčujú tomu, že účelom podnikateľ'skej činnosti obchodnej spoločnosti MAHE GERÄTEBAU, s. r. o. zrejme nebolo ani dosiahnutie zisku, ale získať lacnú pracovnú silu s cieľom vytvoriť majetkový prospech pre obchodnú spoločnosť MAHE GERÄTEBAU GmbH, ktorú zastupuje svedok B. B. – manžel obžalovanej. Na veci nič nemení ani skutočnosť, že obžalovaná v inej trestnej

veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn.: 2T/6/2015 bola súdom oslobodená spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože z oboznámených rozhodnutí vydaných v danej trestnej veci je zrejmé, že v uvedenej veci nebol vykonaný identický rozsah dokazovania s dokazovaním v aktuálnej trestnej veci, a preto nie je ani na mieste odvolávať sa na tieto rozhodnutia pri posudzovaní stavu finančných prostriedkov v pokladni obchodnej spoločnosti. Súčasne je potrebné dať do pozornosti aj to, že v uvedenej veci doba protiprávneho konania sa viaže len na dátum 31. 5. 2013.

Na základe takto vykonaných dôkazov potom súd mal dostatočne preukázané, že obžaloba v predmetnej trestnej veci bola podaná dôvodne pre skutky, ktoré sa stali, sú trestnými činmi a ktoré spáchala práve obžalovaná. Uvedené skutky potom súd kvalifikoval ako pokračovací prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pretože vo väčšom rozsahu zadržala a neodviedla určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na sociálne poistenie a poistné verejné zdravotné poistenie, ktoré vybrala a zrazila podľa zákona v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech a ako pokračovací prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona, pretože vo väčšom rozsahu nezaplatila poistné na sociálne poistenie a verejné zdravotné poistenie. Obžalovaná je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a príčetnosti, trestnej činnosti sa dopustila zavinene vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Objektom uvedených trestných činov je ochrana spoločenských záujmov s riadnym plnením si svojich daňových povinností a povinností spojených s odvodmi do sociálneho poistenia a verejného poistenia. Medzi protiprávnym konaním obžalovanej a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita. Obžalovaná z poslednej adresy trvalého pobytu na Slovensku nie je bližšie hodnotená s tým, že z pobytu bola odhlásená a v súčasnosti je prihlásená na pobyt na adrese v Nemecku. Doposiaľ viedla riadny život, v registri trestov a ani v evidencii priestupkov nemá žiadny záznam. Pri úvahách o treste súd prihliadal na základné kritéria ukladania trestu vymedzené v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zákona a nasl., keď trest má plniť represívnu funkciu, ako aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň má predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Za trestný čin podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovanej hrozil trest odňatia slobody vo výmere 3 – 8 rokov, pri trestnom čine podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona je trestná sadzba až na 3 roky trestu odňatia slobody. V prípade obžalovanej súd konštatoval jednu poľahčujúcu okolnosť, a to v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že pred spáchaním trestnej činnosti viedla riadny život, ako priťažujúcu okolnosť súd konštatoval okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že spáchala viac trestným činov, v konkrétnom prípade aj takého charakteru, z ktorých je jeden posudzovaný ako zločin, ktorý nebol spáchaný v jednočinnom súbehu s ďalšou trestnou činnosťou, a preto do úvahy pripadalo ukladanie úhrnného trestu podľa kritérií podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona. Zároveň pri ukladaní trestu súd zobral do úvahy aj samotnú dĺžku trestného konania, ktoré je vedené proti obžalovanej, ktorého dĺžka nemá súvis so subjektívnymi dôvodmi na strane obžalovanej a ktorá skutočnosť by potom mohla byť zásahom do ústavou garantovaného práva obžalovanej na prejednanie veci pred súdom v primeranej lehote v zmysle čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky.

S prihliadnutím na sledovaný účel trestu, zohľadňujúc pri tom na zadosťučinenie v nadväznosti na prebiehajúcu dĺžku trestného konania potom súd mal za to, že účel sledovaného trestu bude dosiahnutý aj uložením úhrnného trestu odňatia slobody pod dolnou hranicou zákonom určenej trestnej sadzby vo výmere 2 rokov, pričom obžalovaná vzhľadom na doterajší život dáva záruku pre jeho naplnenie aj hrozbou uloženého trestu počas primeranej skúšobnej doby, a preto trest vyslovil ako podmienený, pričom za primeranú skúšobnú dobu považoval dobu 3 rokov. Zároveň vzhľadom na ustanovenie § 61 ods. 1, ods. 2 a ods. 6 Trestného zákona s poukazom na to, že obžalovaná sa dopustila svojím konaním aj trestného činu podľa § 277 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, súd tejto uložil aj obligatórny trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu funkcie štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti alebo družstva, ktorého výmera v zmysle zákona musí byť uložená v hornej polovici zákonnej sadzby pre ukladanie takého druhu trestu (v rozmedzí 1 – 10 rokov). Za primeranú výmeru takéhoto trestu potom považoval výmeru 6 rokov, teda výmeru pri dolnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby.

ad 1)

vo väčšom rozsahu zadržala a neodviedla určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na sociálne poistenie a poistné verejné zdravotné poistenie, ktoré vybrala a zrazila podľa zákona v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech,

ad 2)

vo väčšom rozsahu nezaplatila poistné na sociálne poistenie a verejné zdravotné poistenie

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.